

LIBRIS

We know
books
POVEȘTI DE AUR

Crăiasa Zăpezii

Adaptare după HANS CHRISTIAN ANDERSEN

de CRISTINA DONOVICI

Ilustrații de DANIELA VOLPARI

LITERA
mică

București

LBRIS

We know
books

Undeva, departe,
la capătul pământului,
se afla un castel în care
locuiau toți vrăjitorii
din acele vremuri.
Împreună, mai în joacă,
mai în serios, ei au făcut
o oglindă fermecată, care
arăta lucrurile pe dos. Adică tot
ce era frumos în oglindă se vedea
urât, ce era mare se oglindea mic și tot așa. Într-o zi însă, un vrăjitor
neîndemânatic a scăpat oglinda pe jos, chiar din turnul cetății. Aceasta
s-a spart în milioane de cioburi, care s-au împrăștiat în tot atâtea locuri
din lume.

LBRIS

We know
books

Într-unul dintre aceste locuri, în două case frumoase, despărțite de niște tufe de trandafiri, locuiau Gerda și Kay. Cei doi se înțelegeau ca frații. Ba chiar mai bine, pentru că știm cu toții că frații uneori se ceartă, iar Gerda și Kay nu se certau niciodată.

Asta până când unul dintre cioburile minuscule ale oglinzii fermecate a intrat în ochiul lui Kay. Din acel moment, totul s-a schimbat.

– Au, zise Kay și își duse mâna la ochi. Cred că m-a înțepat ceva.

– Ia să văd, încercă Gerda să se uite la ochiul lui, curioasă.

– Ia lasă-mă în pace! se răsti acesta.

Gerda îl privi surprinsă. Kay nu îi vorbea urât niciodată și nu își putea imagina ce se întâmplase cu el.

– Ce ai pățit? întrebă ea blând.

Dar Kay îi întoarse spatele și intră în casă, trântind ușa după el.

Neștiind că ciobul fermecat îl făcea să vadă lucrurile pe dos, Kay a început să creadă că Gerda era plictisitoare, prea tăcută, chiar urâțică. Așa că nu prea mai stătea în preajma ei.